



Димчо Дебелянов

Като безумната закана...

...И стало беспощадно ясно
жизнь прошумела и ушла.

А. Блок

Като безумната закана
на Бог злопаметен, злорад,
крила отпуща вечер ранна
над моя скръбен виноград.

Пристъпят мълком сенки строги
и с тях пристъпя странно сам
часът на черните итоги –
на разкаяние и срам...

Де мойта свежа, росна зелен,
де грозда, в късен зной налян? –
Ах, моят труд бе труд безцелен
и блян безплоден – моят блян!

И де сега сърце да скрия,
де сетен плам да приютя?
– Далече тътне лиха сприя
и дебне в мрака, дебне – Тя!...

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Силвия Гогова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6168>]